

MIELIPIDE

Kauppapolitiikassa pitää muistaa ihmisoikeudet

Eurooppa- ja ulko- maankauppaministeri Alexander Stubb (kok) ja joukko suomalaisia yrityksiä tekivät toukokuun alkupuolella vtiennhdistämismatkan Kolumbian. Kaupallisten ja poliittisten suhteiden syventämisen maiden välillä on tervetullutta. Samalla on kuitenkin tärkeää varmistaa tuki sellaiselle talouskasvulle, josta hyötyvät myös konfliktista kärsivään maan köyhät.

Ministeri Stubb kirjoittaa blogissaan (7.5.), että suomalaisyrityksille on Kolumbiassa markkinoita, ja yhteistä on erityisesti metsä- ja kaivosaloilla. Ministerin mukaan maata voi kutsua Latinalaisen Amerikan tiikeriksi, sillä sen talous on kasvanut voimakkaasti jo kymmenen vuoden ajan. Talouskasvusta huolimatta Kolumbia on tulonjano suhteeseen yksi maailman epäoikeudenmukaisimmista maista: maanomatistus, varallisuus sekä taloudellinen ja poliittinen valta ovat keskittyneet harvojen käsiin. Lähes 50 vuotta jatkunut aseellinen konflikti on aiheuttanut humanitaarisen kriisin, jonka lievittämiseen on ollut vain vähän kansallista poliittista tahtoa. Käynnissä olevat rauhanneuvottelut ovat askel oikeaan

suuntaan, mutta jos konfliktin perimmäisiä sosiaalisia syitä ei ratkasta, pysyvään rauhaan ei päästä.

Kolumbiassa on maailman entisen maansisäistä pakolaisia – jopa yli viisi miljoonaa –, ja luku kasvaa jatkuvasti. Maassa tapahtuu ihmisoikeusloukkauksia, joista osaan syyllistyy myös valtio. Ne kyrtäytyvät läheisesti luonnonvara- ja maanomistuskysymyksiin sekä monikansallisten yhtiöiden toimintaan.

Kolumbian suuntaavien suomalaistryyten toiminnan tulee olla läpinäkyvä ja vastuullista.

Lukuiset ihmisoikeuksien puolestajajat ovat menettäneet heikkensä, ja tunnetuista ihmisoikeusrikoksista 98 prosenttia on jäänyt rankaisematta.

Suomi nosti ansioikkaasti esiin YK:n ihmisoikeusneuvoston Kolumbian määrääkäistarkastelessa huhtikuussa 2013 rikosten rankaisemattomuuden sekä naisiin ja tyttöihin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan. Samaan

alkeaan Suomi on kuitenkin laatinut uuden Latinalaisen Amerikan ja Karibian toimintaohjelman, jossa ei juuri mainita mantereella vallitsevaa häitä ja ertarvoisuuksia.

Olemme iloisia siitä, että Kolumbia on saamassa keskeisemmän roolin Suomen ulkosuhteissa ja että pääkaupunkin Bogotaan avataan Suomen edustusto. Kolumbian kehitystä tulee kuitenkin katsoa laajasti, ottaa rakentavassa hengessä esiin ihmisoikeuskysymykset sekä edistää hyvää hallintoa. Näin talouskasvu ja ulkomaiset investoinnit tuovat hyvinvointia kaikille.

Kolumbian suuntaavien suomalaistryyten toiminnan tulee olla läpinäkyvä ja vastuullista. Väkivallan runtelennassa maassa on erityisesti valvottava, ettei toiminta tuota lisää ihmisoikeusloukkauksia ja sosiaalisia ertarvoisuuksia.

On välttämätöntä, että Suomi edistää paitsi kauppa myös ihmisoikeuksia ja sosiaalisia kehityksiä.

Katri Kotivirta
Suomen lähetysseura

Ari Koskinen
Suomen World Vision koorinaattori

Latinalaisen Amerikan kehitysyhteistyön
Suomen lähetysseura

Asiakkaiden vähättelyn vuoksi en halunnut siirtyä esimestehtäviin

Olen ollut noin kuusi vuotta esimestehtävissä, tosin alimmassa portassa, palvelualan yrityksessä. Tunnen olevani pidetty ja luotettu työyhteisössäni, ja olen siitä kiitollinen. Tausstani olen Suomen somalialainen ja sotilasarvoikani

lä oli kysyttävää. ”Luonnollisesti” hän kääntyi suomalaisen pojolan puoleen ja kysyi, kuka huolehtisi kukkien kasvelusta silloin, kun hän on lomalla. Poika viittasi minuun ja sanoi, että varmaan hän tietää. Herrasmiehelli oli vastaan valmiina: ”Tollta nekeeriltä en kysy mitään!”

kiireet ja haasteet työelämässä. Sen lisäksi minun olisi pitänyt taistella ennakkoluuloja, vähätelyä ja mitätöimistä vastaan. Se olisi ollut hilkaa minulle ja olisi haitannut työnantajani. Päätös siitä, etten ota paikkaa vastaan, ei ollut vaikea. Kokeimuksen, koulutuksen tai itse-

Osaamme kyllä rakentaa oikeaoppisesti

Tämän kevään aikana on noussut useissa medioissa esiin nykyrakentamisen huono laatu, oli kyseessä sitten uudisrakentaminen tai saneerauskohteet.

On hyvä, että näistä asioista keskustellaan avoimesti. Syy on kuitenkin muualla kuin rakentajien ammattipätevydessä tai -tutkimuksessa, toisin kuin on väitetty (HS Kotimaa 23. 5.).

Kaikki alalla töissä olevat tietävät, mikä on totuus. Me työnteijat emme halua tehdä huonoa laatua jälkeä, mutta välillä ei anneta vaihtoehtoja. Lomautusuhka on todellinen. Jos haluaa pitää työnsä, on suostuttava tekeemään sekunnin nopeasti.

Lähes kaikki rakennusurakat on kehitetty niin moneen osaan, ettei kenelläkään pysy kokonaiskuva hallinnassa, eikä töitä valittavasti saada aina kerralla valmiiksi – eikä edes kolmannella. Tähän kun lisätään vielä se, että rakennuttaja kirsittää aikatauluja jatkuvasti, on soppa valmis.

Näin saadaan väkisinlkin aikaan sekavia työmaita, joita mestarien on vaikea johtaa. Heille ei ole annettu mahdollisuutta vaikuttaa siihen, kenen urakoitsijan kanssa töitä tekevät ja millä aika-

tautulla. Ratkaisuna näihin ongelmiin ja aikataulujaan kiristykseen tuntuu olevan se, että säästetään jokaisessa mahdollisessa käännteessä vaikka laadun kustannuksella.

Miten näihin ongelmiin auttaa muka se, että koulutetaan rakentajia rakentamaan oikeaoppisesti? Sen me osaamme jo.

Pajon järkevämpää olisi aikataulujaan kohtuullistaminen, kommunikaation parantaminen eri tahojen kesken sekä urakoiden jätettömän pilkkomisen ja kehitämisen lopettaminen. Työntekijöillä on varmasti toimivia ideoita, miten työt saataisiin sujumaan joutuisammin ja laadukkaammin, jos joku vain viitsisi kysyä.

Halukkuutta ja osaamista työntekijöillä taatusi on, kunhan aikatauluista ja urakkahinnoista päästään yhteisymmärrykseen. Vanha sanonta on, että halvalla ei saa hyvää. Tämä pätee myös rakentamisessa, jossa hinnat eivät sinikkaan johdu työntekijöiden palkoista, vaan osakkeenomistajien ahneudesta ja firmojen yhtiöpäisestä voitontavoittelusta.

Henri Karvinen
Rakennusliiton nuorisotyöryhmä

Rakennusalalla kaivataan oikeaa asennetta

Rakennusmestari Risto Yli-Toippa kommentoi (HS Mielipide 24. 5.) rakennusten kosteus- ja homeongelmiin liittyviä puheenvuoroja, joita pidin eduskunnan täysistunnossa keuhkoviikkona 22. toukokuuta. Kehotan kirjoittajaa lukemaan puheenvuoroni kokonaisuuksaan eduskunnan nettisivuilta, www.eduskunta.fi.

Kaipasin puheissani oikeaa asennetta, ammattipyytiä ja henkilökohtaista vastuuta kaikki-

ta niiltä, jotka osallistuvat rakentamisen eri vaiheisiin.

On tärkeää, että kaikki alan toimijat (suunnittelijat, rakentajat ja valvojat) suhtautuvat myös viertalalle tehtävään työhön samalla vakavuudella ja huolellisuudella kuin he suhtautuvat työhön silloin, kun he rakentavat itselleen. Nyt tuijotetaan hilkaa alan yritysten maksimaalisia voittoja.

Pirkko Ruohonen-Lerner
kansanedustaja (ps)
Porvoo